

Kurýr

Publicum commodum

Jules Verne napsal román Carův kurýr. Náš Kurýr má jiné poslání, je otevřený a veřejný. Přináší ověřené i neověřené zprávy a komentáře. Můžete přispět svými postřehy a názory i vy. Příspěvky posílejte na adresu – pus@volny.cz. V dalším čísle Kurýra se jimi budeme zabývat.

Leze další kostlivec ze skříně ČSSD?

„Protikorupční policie ukončila vyšetřování údajného tunelování a podvodného ovládnutí Mostecké uhelné společnosti (MUS),“ dozorující státní zástupce Petr Šereda z Vrchního státního zastupitelství v Olomouci. Policie stíhá celkem sedm osob, včetně pěti bývalých manažerů.

Vyšetřovací spis čítá přes sto tisíc stran, nyní se s ním seznámí obvinění. Budou moci navrhnout další důkazy, případně vznést námitky. Teprve poté policie pravděpodobně podá návrh na obžalobu. „K definitivnímu uzavření spisu dojde v polovině roku,“ odhadl Šereda.

MUS se stala takřka encyklopedickým případem tunelování státních podniků určených k privatizaci. Kauza je ojedinělá v tom, že na rozdíl od většiny podobných případů má soudní dohru. O to pozoruhodnější je, že jejím těžištěm není Česká republika nýbrž Švýcarsko.

V kauze figuruje celá řada politiků; o situaci, kdy hrozila ztráta státní majority v podniku, byla tehdejší úřednická vláda Josefa Tošovského včas informována, a to na základě zpráv tajných služeb. Stát (FNM) si totiž z celkového objemu vydaných akcií ponechal 46%.

Z politické galerie se evidentně angažovala skupina lidí kolem ČSSD; společnost zbrojaře Pavla Musely, přítele Stanislava Grosse, Torrence Trading, získala za pomoc při privatizaci MUS odměnu 5 milionů dolarů od Investenergy S.A., registrované ve Švýcarsku a provázané s Appian Group. Do těchto společností přelil peníze z MUS právě Kolářek. Od FNM pak koupil oněch zbylých 46 % akcií za 650 milionů korun. O několik let později přitom bylo 49 % akcií MUS přeprodáno Pavlu Tykačovi již za 10 miliard korun.

V případě MUS, dle obvinění švýcarskou prokuraturou, jež se do vyšetřování zapojila kvůli faktu, že peníze vyvedené ze společnosti směřovaly právě tam, skupovali akcie manažeři MUS, kteří přitom za tímto účelem zneužívali její majetek. Mělo se jednat především o skupinu lidí kolem Antonína Kolářka. Ten je v současnosti jedním z obviněných.

Opozice bez práce

Říkávalo se za komunistů „*když se zdraží pivo, padne vláda*“. Andrej Babiš, jako všechno ostatní, to nějak celé popletl, a řekl si „*když zlevním pivo, vláda se udrží*.“ A přišel s návrhem snížit DPH u točené desítky z 21 na 10 %. Jenomže, ouha, nápad nepodpořili ani partneři z vládní koalice. Premiér B. Sobotka (ČSSD) to za marketingovou podporu elektronické evidence tržeb. ČSSD upřednostňuje snižování DPH u základních potravin. Snížit daň pro pivo postrádá podle premiéra logiku, pokud se nezlevní i nealkoholické nápoje.

KDU - ČSL podle místopředsedy J. Bartoška návrh také nepodpoří. Ministr zemědělství M. Jurečka prý preferuje potraviny. A národní protidrogový koordinátor J. Vobořil řekl dokonce, že návrh jde proti vládnímu plánu boje proti dopadům alkoholu. Opozice zůstala tentokrát zcela bez práce.

Babišovy daně rozpoutali sportovní válku

Senátor Ivo Valenta a ministr financí Andrej Babiš se střetli v nelítostném zápasu. Podle nového zákona je daň z výherních automatů 28 procent, zatímco v loňském roce to bylo jen 20 procent. Valenta tak kvůli vyšší dani přijde zhruba o 200 milionů korun ročně. Král sázkového byznysu Valenta na zvýšení daně reagoval po svém. Fotbalový svaz přijde o desítky milionů, které šly z Valentovy sázkové kanceláře Synot typ, a bude muset hledat nového partnera fotbalové ligy. O peníze také přijdou basketbalový klub Nymburk, patřící právníkovi s kontakty na ČSSD Janstovi, fotbalový Jablonec Miloslava Pelty a pražské Sparta teplárenského byznysmena Daniela Křetínského. „*Je to zlovůle ministra Babiše,*“ zlobí se Valenta, „*sleduje politické body a likviduje legální byznys. Možná ho sponzoruje nějaký nelegální.*“

Poslanci o EET rozhodnou 10. února

Jako obvykle se páteční jednání sněmovny nad schvalováním elektronické evidence tržeb neobešlo bez silnějších výrazů. Dokonce kvůli tomu místopředsedkyně dolní komory Jaroslava Jermanová (ANO) na deset minut přerušila jednání. Stalo se tak poté, co napomínala ministra financí Andreje Babiše (ANO) a poslanec Daniel Korte (TOP 09 a Starostové), který mezitím hovořil, se na ni kvůli tomu obořil.

Sněmovna by měla o zavedení elektronické evidenci tržeb hlasovat ve středu 10. února v 11.00. Prosadila to vládní koalice, podle pravice protizákonně.

Smrt Ransdorfa - trestný čin?

Několik stovek lidí se v Praze přišlo rozloučit se zesnulým komunistickým europoslancem Miloslavem Ransdorffem. Řada z nich na něj vzpomínala jako na velkého intelektuála.

Současně na základě podání pozůstalých po Miloslavu Ransdorffovi začala pražská policie prověřovat okolnosti jeho smrti. Ve čtvrtek byla proto provedena soudní pitva, její výsledky ale úřady nesdělily.

Do povědomí širší veřejnosti se Ransdorff, jehož rozhled a znalosti uznávali i političtí oponenti, zapsal i několika kauzami, ať už jde o finanční problémy, kvůli nimž mu hrozila exekuce majetku nebo série dopravních nehod.

Dvašedesátiletý politik byl nedávno rovněž aktérem kauzy milionů eur uložených údajně ve švýcarské bance. Byl v ní spolu s dalšími muži ze Slovenska zadržen. Vladimír Huněk, který byl už dříve odsouzen za podvody, skupině poskytl dokumenty, podle nichž zdědil stamilióny eur, které ale blokuje švýcarská banka. Ransdorff byl švýcarskými orgány zadržen a vyšetřován kvůli falšování úředních listin.

Naše blogo sféra

Adresa je -

janderova.blog.idnes.cz

ivanbednar.blog.idnes.cz

Předsedkyně spolku Publicum commodum JUDr. Jaroslava Janderová a člen spolku Publicum commodum Ivan Bednář pravidelně publikují komentáře na blogu IDNES.

Podpořte zvýšení jejich karmy kliknutím na linku „zvyšte karmu“.

Děkujeme.

Poslední dva bloky přinášejí jejich pohled na současnou migrační krizi.

Jaroslava Janderová - Virtuální uprchlíci versus česká realita

Na vlastní oči u nás ještě téměř nikdo uprchlíka neviděl. O problému migrační vlny čerpáme téměř bezvýhradně informace pouze z médií.

I přesto, nebo možná právě proto, již téma uprchlíků dokázalo vykopat další hluboký příkop v české společnosti. Hysterie a krajní pohledy vymazaly racionální debatu. Zdravý rozum dostává na frak zleva i zprava. Proč tomu tak je? A jak z toho ven?

Na jedné straně stojí skupina lidí, jejich odpůrci je nejčastěji nazývají sluníčkáři, která s velkým halasem otevírá uprchlíkům nejen svou, ale hned univerzálně českou náruč. Děje se tak prostřednictvím nejrůznějších textů a iniciativ na internetu, demonstrací na ulicích, ale i konkrétních aktivit na poli komunální politiky. Příkladem budiž snaha jednoho ze zastupitelů Prahy 1, kde sama bydlím, který požadoval, aby tato městská část vyčlenila pro potřeby uprchlíků několik svých bytů. A to v situaci, kdy u nás téměř žádní uprchlíci nejsou, zatím nic nenasvědčuje, že by po usídlení právě v České republice toužili a vláda teprve vyjednává o konkrétní podobě našeho zapojení do řešení problému migrační vlny. Navíc se bavíme o samém centru Prahy, které je již nyní přetíženo turisty, a navíc přitahuje i cizince, které se k nám určitě lákat nesnažíme. Příslušné úřady již nyní řeší kauzu muslimské modlitebny, která byla bez povolení provozována v Opletalově ulici.

Na straně druhé jsou odpůrci přijímání uprchlíků, kteří v drtivé většině upozorňují na nebezpečí islámského terorismu a obecnou rozpínavost tohoto náboženství. V mediálním prostoru si dobývají stále silnější pozici. Tu jim razí například i

prezident Zeman. Pokud se podíváte do diskusí pod články, které se věnují tématu uprchlíků, zjistíte, že se vůči uprchlíkům vyhraňují stále ostřeji. Jejich nelibost, která již dávno přerostla v nenávisť, se však zároveň obrací i na již zmíněné „sluníčkáře“ a rovněž evropské i tuzemské politické představitele. V očích odpůrců totiž nezastávají dostatečně tvrdou linii. Padají velmi ostrá označení, mluví se o vlastizrácích, kteří dávají naši zemi všanc.

Problém migrační vlny vnímám jako závažný a naši budoucnost do určité míry ohrožující. Ovšem ještě více mě děsí vlna ať již „sluníčkářského“ či protiislámského extremismu. Tato tsunami je už totiž, na rozdíl od uprchlíků, přímo mezi námi, a její následky budou ničivé. Jednak v tom, že válečná sekera mezi všemi znesvářeným stranami je zařata velmi hluboko. Ale snad ještě více v tom, že tato propaganda zdánlivě jednoduchých řešení složitých problémů oslovuje stále větší množství lidí. To ohrožuje demokracii v naší zemi potažmo v celé Evropě a zároveň hází klacky pod nohy opravdu smysluplnému řešení uprchlického problému.

Ten je totiž podle mého názoru natolik politicky citlivý, že dlouhodobé funkční řešení vyžaduje co možná největší společenskou shodu. Osobně jsem přesvědčena, že nám naše humanisticko-demokratická tradice ale zároveň i prozíravost velí neobracet se k potřebným zády. Na druhou stranu by ale naše pomoc měla být poskytována za námi určených podmínek. A to pouze těm, kteří ji nejen potřebují, ale zároveň i chtějí a jsou připraveni ji také ocenit. Především tím, že když přicházejí najít lepší život pro sebe a své děti do Evropy, tak budou plně respektovat naše tradice a zákony. Ty mimochodem zaručují svobodu vyznání. Tudíž až na extremisty nebude nikdo ani muslimským uprchlíkům zakazovat jejich víru, pošlapávat hodnoty a způsob života. Ovšem zároveň my máme nejen právo, ale troufám si říct i povinnost, vyžadovat od

nich totéž. Koneckonců je to nejen v našem, ale i v jejich zájmu, aby se to, před čím utíkají ze svých domovů, nestalo v blízké budoucnosti realitou i u nás.

Jaroslava Janderová
janderova.blog.idnes.cz

Ivan Bednář - Jde o naši budoucnost

Současná migrační vlna vyvolává mnohé otázky. Třeba proč se to děje? Proč právě teď? Jde o někým (něčím?) řízenou masivní akci nebo jen o zoufalství obyčejných lidí? V čem je podstata této krize? Ať nám vláda řekne jasně, o co v té uprchlické krizi jde

Otázky pokračují. Kdo uprchlíky vítá a kdo ne? Proč někteří politici je chtějí, jiní ne. A proč míří zrovna do Evropy? A proč Evropa při současné úrovni techniky se tváří překvapeně, když muselo být ze satelitních snímků dávno jasné, že se k něčemu takovému schyluje?

Stranou nezůstává ani Česká republika. Premiér Sobotka žongluje se slovíčky, zda migranty přijmeme na základě direktivních kvót nebo dobrovolně. Přitom od nás Evropa chce, abychom jich přijali míň, než nabízíme.

Jedno je jasné. To, že se náhle zvedly statisíce migrantů, není náhodné. Dle posledních údajů Eurostatu tvoří Syřané, v jejichž zemi se skutečně válčí, jen 20% migrujících. Naprostá většina migrantů přichází z jiných zemí, přitom nezřídka z relativně bezpečných oblastí, jako jsou části Damašku, Kypru či Turecka, kde tito lidé donedávna žili a pracovali (mimo uprchlické tábory). Mnoho lidí se také za Syřany pouze vydává za pomoci falešných syrských dokladů. Do Bavorska zamířilo 40% migrantů z Kosova. Tam už se patnáct let nebojuje. A naopak druhých

40% bylo z Afghánistánu, kde válka probíhá už čtyři desetiletí?

Vysvětlení je jednoduché – Německo jim ústy kancléřky Merkelové vzkázalo, že do Evropy mohou. Komentátoři jednoznačně přiřkli velkou část zodpovědnosti za současnou uprchlickou krizi politice Angely Merkelové. Dle nich svým pozváním migrantů do Evropy udělala "kolosální historickou chybu" pro budoucnost Evropy.

A tak přicházejí většinou bez respektu k evropským zvyklostem, právnímu řádu, znalostí evropské kultury, vnitřních pravidel národních států EU, ale naopak s přesvědčením, že se o ně musíme postarat. Chtějí se mít dobře a my to máme zařídít..

Benjamin Kuras kdysi připomněl, že v útrokách EU se ve vší tichosti už léta připravuje projekt „Euro-Mediterranean Partnership“. Nebo také Středomořská unie, ve které spolu jednájí státy EU a země okolo Středozevního moře. Jakási obdoba tzv. Východního partnerství, které se rozpadlo jako domeček z karet. Jejím kmotrem byl francouzský prezident Nicolas Sarkozy. Vzpomeňte, jak kdysi odkázal Topolánka do patřičných mezí když tlačil na to, aby Francie i nadále této unii předsedala. „*Víš, co to je, být sám proti všem těm Arabům? Mít je na telefonu? Jsou hrozni, přísahám,*“ říká nediplomaticky na uniklé nahrávce v roce 2008.

Projekt prý počítá s postupnou imigrací 56 milionů muslimů ze Středozeví. Eurostat tak prý odhadl počet imigrantů potřebných na vyrovnání demografického úbytku v celé Evropě mezi roky 2010 a 2050. Aby bylo z čeho žít rostoucí počty evropských důchodců.

Základem projektu „Euro-Med“ je dohoda o euro-středomořském partnerství z Barcelony v listopadu 1995. Podepsaly ji

všechny tehdejší členské státy EU plus Maroko, Alžírsko, Tunisko, Egypt, Jordánsko, Palestina, Sýrie, Libanon, Turecko a Izrael. Lisabonskou smlouvou její platnost přešla automaticky i na nové členy EU. Dle dohody se státy zaázaly přispět k politickému a kulturnímu partnerství, volnému obchodu, ekonomické integraci, volnému pohybu a na zvýšený rozpočet finanční pomoci partnerským islámským zemím.

Ano, to je ta smlouvě, kterou kdysi prezident Václav Klaus odmítal podepsat. Vymohl si alespoň příslib, že Česká republika dostane výjimku, která měla zabránit případným majetkovým nárokům sudetských Němců. Klaus nakonec podepsal, na výjimku se ale zapomnělo.

Evropská unie ale zdaleka neměří všem stejně. Zatímco Maďarsko je Evropskou unií kritizováno za stavbu hraničního plotu, Velká Británie posílila ochranu Eurotunelu ploty a psovody a pašování přes trajekty se snaží zabránit nekompromisním uplatňováním velkých trestů a pokut, a nikdo ji nekritizuje. Zatímco Slovensko a Česko jsou kritizovány za odmítání kvót, a někteří politici jim vyhrožují zastavení peněz z evropských dotací, Británie jednoznačně odmítla jakékoli kvóty na přerozdělování migrantů a pokud se rozhodne pomoci lidem v nouzi, udělá to o své vůli a podle svých pravidel a možností. A nikdo její právo nezpochybnuje.

Václav Klaus pro Týden a MF Dnes uvedl, že velcí evropští lídři a ideologové Evropy imigraci de facto chtějí (a imigranty sem fakticky záměrně zvou). „*Já jsem naopak přesvědčen, že evropští lídři – a s tím není v rozporu, že se dnes Sobotka s Chovancem tváří trošku přísněji – migraci chtějí. Myslím tím ty velké lídři a ideology Evropy. Respektive evropeismu, protože Evropa je světadíl a žádnou ideologii nemá. Tito lidé hledají všechny prostředky, jak koherenci a integritu Evropy narušit. Jak způsobit, aby v Evropě začali*

dominovat lidé, kteří nejsou bytostně svázáni staletou minulostí se svými domovskými entitami, národy, státy, zeměmi. A jak je potřeba vytvořit odvěký sen všech šílených utopických ideologů od Marxe po Merkelovou. Vytvořit novou Evropu a nového evropského člověka,“ řekl Klaus v rozhovoru pro Týden.

V této souvislosti připomněl Václav Klaus MF Dnes názor Jiřího Weigla, že to možná dělají schválně, že je jejich záměrem je vytvoření „nové Evropy. Z těchto migrantů by podle Weigla mohla vzniknout první skupina „příslušníků vysněného evropského národa“, kteří nebudou mít žádné minulostní vazby na ten či onen domovský stát a kteří se díky tomu budou s EU snadno a rychle identifikovat. Asi tak jako emigranti kdysi osídlili Ameriku. Jenomže během osídlování Ameriky došlo k faktickému vyhubení původních obyvatel.

To je mnohem vážnější problém než dohadování se o tom, zda kvóty budou povinné nebo dobrovolné. Za této situace by nám Sobotkova vláda měla jasně říci, o co vlastně v této nebezpečné hře jde. A ne mlžit nabídkou většího počtu přijímaných migrantů než EU požaduje, byť na základě „dobrovolnosti.“

Tomu by se mohlo smát i malé děčko.

Ivan Bednář
ivanbednar.blog.idnes.cz

